

[Justitsministeren.]

videre foranstaltning, eller vi skulle fremsætte det forslag, som det nedsatte udvalg var nået frem til, og vi valgte altså den sidste fremgangsmåde.

I anledning af de bemærkninger, det ærede medlem hr. Per Hækkerup gjorde, vil jeg understrege, at det er rigtigt, at regeringen betragter dette lovforslag som et arbejdsgrundlag for folketingets videre arbejde med spørgsmålet om udvidelse af ombudsmandens kompetence. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup stillede nogle spørgsmål, men tilføjede forsigtigt, at det var ikke sikkert, jeg ville eller kunne svare på dem. Derom vil jeg gerne sige, at jeg føler naturligvis selv nogen usikkerhed deroverfor, men det er klart, at jeg og justitsministeriet vil være særdeles villige til, i det omfang vi kan, at yde udvalget hjælp ved fortolkning og formulering af de bestemmelser, som udvalget når frem til enighed om.

Når det ærede medlem direkte stiller spørgsmålet i forbindelse med ændringsforslaget til § 4 om de kommunale udvalgs stilling, henviser jeg til, at det af bemærkningerne til lovforslaget klart fremgår, at de kommunale udvalgs virksomhed falder ind under ombudsmandens tilsynsvirksomhed.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 3 om, at ombudsmanden ved udøvelsen af sine beføjelser skal tage hensyn til de særlige vilkår, hvorunder det kommunale styre virker, vil jeg gerne sige, at det er klart, at dette virker som en programudtalelse; og hvad man konkret kan lægge deri, er det vanskeligt på forhånd at gøre sig nogen forestilling om.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup havde specielt betænkelighed ved ændringsforslag nr. 4, hvorefter ombudsmanden af egen drift kan tage en sag op til undersøgelse, og pegede på, at her gælder begrænsningen efter § 4, stk. 2, ikke. Det er rigtigt, at spørgsmålet helt overlades til ombudsmandens skøn. Det er hans skøn, der er

afgørende, når han tager en sag op, herunder også, om ombudsmanden vil undersøge en beslutning truffet af den samlede kommunalbestyrelse. Det er ombudsmanden, der skønner om, hvorvidt der er tale om krænkelse af væsentlige retlige eller administrative interesser.

Til det ærede medlem hr. Vagn Bro vil jeg sige følgende: det ærede medlem mente at kunne fastslå, at tinget principielt havde taget stilling til, at ombudsmandens kompetence skulle udvides til det kommunale område, og det ærede medlem støttede sig her bl. a. til den omtalte udtalelse, der er fremsat af de kommunale organisationers repræsentanter i det sagkyndige udvalg, og mente også at kunne støtte sig til de udtalelser, jeg havde fremsat. Derom vil jeg gerne sige, at jeg tror, det ærede medlem lægger mere i det, end berettiget er. Det er min erindring fra de forhandlinger, der fandt sted i ombudsmandsudvalget, at man ikke mente at kunne nå frem til en afgrænsning, og at man derfor, inden man tog stilling til spørgsmålet, ønskede, at et sagkyndigt udvalg skulle søge frem til en sådan begrænsning. Jeg mener ikke, der kan være tvivl om, at det høje ting står frit i denne sag; det mener jeg ikke kan diskuteres. Men jeg vil gerne føje til, at for mig at se må man erkende: ombudsmandsinstitutionen, én gang indført og hjemlet i grundloven, lader sig ikke fjerne, og man kan efter mit skøn ikke i det lange løb opretholde en ordening, som alene lader ombudsmanden have indseende med den statslige forvaltning; man må gøre skridtet videre til i hvert fald dele af den kommunale forvaltning. Det vil aldrig kunne føles som rimeligt, at en stor del af den offentlige forvaltning, nemlig den kommunale forvaltning, som i mange tilfælde griber mere direkte ind over for den enkelte borger end statsforvaltningen, skal holdes uden for ombudsmandens kompetence. Derfor tror jeg, at det ærede medlem i realiteten har ret i, at man må søge frem til en udvidelse af ombudsmandens kompetence, og spørgs-